

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Adventus, vel migratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

JOANNIS PIERII VALERIANI
HIEROGLYPHICORUM
LIBER XLV.

DE IIS QUÆ PER NAVEM, ET ALIQUOT
EJUS PARTES SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD REVERENDISS. D. THOMAM CAMPEDIUM
EPISCOPUM FELTRENSEM.

Nunquam putasse, Colendissime Presul, accidere posse, ut mihi de Jure tecum differendum esset, quod nunc casus tulit, & necessitas poscere via est. Nam cum mecum cogitarem aliquoddii Commentarium de significatis Ægyptiorum, pro meo erga te cultu & observantia, dedicare non enim vir tantus pretereundus erat, qui statem omnem, & jure publice profiteretur sententia, Roma dicendis, sacrosantè Consilio presidendo, & in Principum negotiis procurandis, insumpserit argumentum querebam quod ad hujusmodi Personæ nomen accommodari posset, opportunèque pīsum merum hieroglyphica commentaria pro manib[us] habebam, que Presulibus, quibusdam, quos precepe colo, honoratissime Antistes, scoperam distribuere: atq[ue], cum non tam ipsi pīces, quam etiam instrumenta quād nautica interferenda essent, Anchora tibi debervisa est, que quod firmata Christiane Rcp. prejudiciale aliquando fuerit, antique clarissimeq[ue] nobilitatis Campedium domui pro insignibus argentea binc & inde gestare concessum est, jam ex illo, quo Ugolinus ipse Campedium pisana classis Imp. maris imperium ab impiis infidelibus inquinatum, pacificum reddidit. Sed priusquam de Anchora dicere incipiam, ex ita me facturum puto, si animadvertisendum dixerim locum libro Pandectarum i⁴, titulo, de Exercitoria actione, capite statim primo, altero mox parsimpho, perperam interpositam esse. Anchore locutionum. Accursum hallucinari puto, quia corruptum sit codicem naūtū: ibi enim Ulpiani ex libro ad eisdem verba ita notam sunt: Magistrum navis accipere debemus eum, cui totius navis anchora mandata est, scilicet à domino. Nusquam vero legiego Anchoram pro gubernatione ponit, quod quidem manu pertinet ad clavum: usitatismaque omnium anchorarum metaphora, temone aut clavum aut gubernaculum regiminis loco ponit p[ro]p[ter]im obseruavi. Sedenim in Ulpiani verbis nulla erit ambiguitas, si velut in Pisano habetur codice antiquissimo illo, qui Florentiae asservatur, ita legerimus, Cui totius navis cura mandata est. Castigatissimamq[ue] lectionem hanc & in me operaveri, & in aliquot codicibus manucriptis, in quos nemo manus injecerit deprehendi. Elegi itaque te judicem, ut qua aliena essent, legitimas agnoscere possesque, resque omnis nautica legitime tractaretur. Tu quod Juris est videris: nisi anchoram jam alegata, quando hic standum minime necessum fuerit, ad iter institutum peragendum, navis iam ipsam ascendamus.

DE NAVI. CAP. I.

Navis, atque ejus partes aliquot, armanentaque ipsa multis locis in veterum monumentis sculpta, & in numis cusa non leve cogitationis argumentum spectantibus exhibuere, dum quid habibi velint plerique omnes investigant, quorum bonam explicatur partem, à nimo omnium antiquissimo exordiendum duximus. Quid igitur sibi Jani numerus velit examinemus.

ADVENTUS VEL MIGRATIO. CAP. II.

Rostrum navis alias autem puppis, vel interdum navigium in as signatum, Jani navigationem in Italiā ostendit: ex altera enim numi parte Janus geminus, ex altera rostrum navis, inquit Plinius, & nos inspeximus. Ovidius ita etiam interpretatur:

At bona posteritas puppim signavit in are,

Hospitis adventum testificata Dei;

Quin-

A Quinetiam Onirocritæ observant, quotiescumque quis vel navem vel ratem imaginatus fuerit se videre per quitem, nuncium ex longinquo peregre confessim aucturum. Antiquissima vero est illa numi species, quadrans scilicet, Raticus nomine, in quo ratis. Mosque inde duravit, ut pueri in alexi lusum denarios in sublime jactantes exclamarent, aut capita, aut navim: quorum altero post firmatum numum conspicuo, ejus esset victoria, qui divinaslet, lusu teste vetustatis. Quanquam & altero usi sunt numo, Ovem, Bovemque insculptos habente, quo numi genus documento erat, veteres gregibus & armentis abundasse, quippe quorum omnis res in Ovibus & Bubus collocata erat, ut author est Plutarchus in Problematis.

FELICITAS. CAP. III.

A Dhæc navis in aliquot veterum monumentis felicitatis hieroglyphicum est, ut in Hadriani numero, quæ remigio vecta, pulcherrimeque elaborata visitur, cum inscriptione: FELICITATI AUG. Sub navivero S. C. cos. III. P.P. In numero etiam Augusti cernere est navium longam cum regno, cuius eadem inscriptio: FELICITATI AUG.

SALUS. CAP. IV.

Quæ vero navis apud Athenienses erat SALUTIS in Quidicium, in Thesei memoriam coli consueverat, singulisq; annis Delon mittebatur Apollini cultum allatura, suscepito olim a Theseo voto hujusmodi, si civibus suis una secum salvis reversus esset. Eoque interim tempore, quo sacerdos Apollinis navis ejus puppim coronaverat, & Delon ea profecta esset, pelagoque iremendo in patriam rediisset, cautum erat, Atheniensem lege, ne quemquam publice interficerent. Eaque de causa, scribit Plato in Phædone, longum temporis intervallum interjectum esse inter judicium Socratis, & mortem ejus: quod sententia pridie quam spectaculi auspicio fieret, lata erat.

*Artem, lib.
cap. 7.*

*Galli cru-
cem, vel
pilam, pro
parte oppo-
sta.*

*Auctore
Serbio Rege*

Rom. teste

Plin. l. 18.

cap. 3. Hint

*nomen pe-
cuniae, &*

Thesea

tonis

avrum

notacionis

signavit,

teste Plut.

In problem.

Hadriani

numus &

dugisti.

CHRISTIANÆ PIETATIS SUCCESSUS.

CAP. V.

Habet & Christiana pietas felicissimi successus sui signum, navem cum pescatore Petro, tam in familiarum summi Pontificis anulo, quam in aureis Apostolici scisci numis exprellam, manifestissima ejus quæ subsecuta est felicitatis indicia, tot annis antea præmonstrata. Nam quod Ovidius dicit: Hoffit ad ventum testificata Dei, sumptum omnino est ex altiori disciplina, qua prisci Romani divinitus admoniti essent, hospitem adventurum, qui verum Dei cultum afferret, five Noam navi-

gio creptum undis, five Janum salutaria tot præcepta Italiam daturum, navi ad nos vectum, ac navi mox insignem in numis, live ipsum nostræ pietatis authorem fluctuanti navicula affuisse memine-

Nam sunt

qui eundem

Noachum

& Janum

vocant.

Dicitus vigesimo sexto scalarum suarum gradu pericula recenset, in quæ per mare hoc magnum & spaciousum navigantes incidimus, scopulos, vertigines, inundationes, piratas, bellus, siphones, procellas ventis fluctibus; committas, singulorumq; adjicit interpretationes: ut per scopulos, feram præcipitemque iracundiam intelligamus. Per vertiginem, res eas, quæ prater spem oblatæ mentem circumfistunt, delirioque agitant, & in desperationis profundum rapide devoratos trahunt. Per inundationum tumores, ignorantiam, quæ boni specie decipit. Malus enim & egregie superbus est, sibiq; omnia arrogat, quicunque est imperitus. Per piratas, gloriarum satellites, qui nostras opes omnibus vita incommodes partas, interventu subito diripiunt. Per bellus, nostrum hoc corpus grave, brutum, & efferratum, ac per difficile cicuratu: utpote quod ventri tantummodo deditum, solam sibi finem constituit voluptatem. Per siphones, elationis nostræ impetus, per quos ad cœlum usq; sustollerimus,

Cccc

limur,